

Ik was tot voor kort opleidingscoördinator van twee WO bacheloropleidingen op het gebied van IT (Business & IT en Technical Computer Science). Vanaf dit studiejaar zijn de opleidingen volledig Engelstalig.

Ja, de opleidingen zijn naar alle waarschijnlijkheid harder gegroeid dan wanneer deze Nederlandstalig geweest zouden zijn. Maar dat is wat ons betreft niet de hoofdreden geweest om tot Engelstalige opleidingen over te gaan. IT houdt zich niet aan landsgrenzen, om een paar voorbeelden te noemen: bedrijven opereren veelal internationaal, het bouwen van software en systeembeheer vindt steeds meer in landen als India plaats. Landen met een andere cultuur en gewoontes. Bedrijven verwachten dat de studenten die wij afleveren niet wereldvreemd zijn, over competenties beschikken om met mensen uit andere culturen te communiceren en samen te werken. Engels is dan de voertaal.

Ja, er zijn studenten die opzien tegen het studeren in een andere taal. Mijn ervaring is dat dit echter veelal drempelvrees is. Studenten wennen over het algemeen snel aan het gebruik van Engels als voertaal. Daarnaast straffen we Nederlandse studenten niet af op hun Engels niveau. Nederlandse studenten zijn met VWO Engels in staat om zich afdoende uit te drukken in het Engels om zo het onderwijs goed te kunnen volgen. Het gaat om de inhoud van wat zij afleveren, het taalgebruik wordt niet beoordeeld. Literatuur en gebruikte terminologie waren bovendien voorheen al grotendeels in het Engels. Kwalitatief goede boeken om uit te doceren worden meestal in het Engels geschreven, zelfs door Nederlandse auteurs.

Daarnaast is mijn mening dat het open stellen van onze opleidingen voor internationale studenten zelfs voor een kwaliteitsslag zorgt. Internationale studenten ervaar ik veelal als ambitieus en hardwerkend, die in hun enthousiasme ook de gemotiveerde Nederlandse studenten stimuleren meer uit zichzelf te halen qua studie.

Daarin valt wel een onderscheid te maken tussen internationale studenten afkomstig uit Europese en westerse landen en studenten uit niet-westerse landen buiten Europa. Van deze laatste groep wordt op jonge leeftijd (17 a 18 jaar wanneer ze starten) een zeer groot aanpassingsvermogen gevraagd: ze moeten aarden in een totaal andere cultuur met andere normen terwijl ze voor het eerst totaal op zichzelf zijn aangewezen en in en voor hen onbekende onderwijscultuur onder hoge prestatiedruk staan. Dit is een zeer kwetsbare groep jonge studenten die relatief veel met psychische en sociale problematiek te maken heeft. Ik vraag het mij af of het verstandig is deze groep studenten actief te werven.